

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 128 0 I 043456 24 GŽ

Novi Travnik, 11.02.2025. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Denis Trifković, kao predsjednik vijeća, Senad Begović i Aida Pezer Alić, kao članovi vijeća, u izvršnom postupku tražioca izvršenja Mikrokreditna fondacija „Sunrise“, Zagrebačka 50, Sarajevo, protiv izvršenika M. S. iz J., ..., radi naplate duga, vrijednost spora 3.868,66 KM, odlučujući o žalbi tražitelja izvršenja izjavljenoj na rješenje o izvršenju Općinskog suda u Jajcu broj: 128 0 I 043456 24 I od 16.07.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 11.02.2025. godine, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Žalba tražitelja izvršenja se odbija kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Jajcu broj: 128 0 I 043456 24 I od 16.07.2024. godine u dijelu kojim je odbijen tražitelj izvršenja sa zahtjevom naplate zakonskih zateznih kamata na iznos glavnog duga počev od 20.05.2024. godine (tačka III rješenja).

Obrazloženje

Osporenim prvostepenim rješenjem o izvršenju u tački 3 odbijen je prijedlog tražitelja izvršenja za naplatu zakonski zateznih kamata na iznos glavnog duga počev od 20.05.2024. godine.

Protiv ovog rješenja žalbu je blagovremeno izjavio tražitelj izvršenja zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi navodi da je izvršenik povodom zaključenog ugovora o kreditu izdao vlastitu mjenicu, te kako otplata kredita nije vršena u skladu sa otplatnim planom, tražitelj izvršenja je dana 10.06.2024.godine podnio sudu prijedlog za dozvolu izvršenja na osnovu vlastite mjenice u kojem je zahtijevao isplatu iznosa od 3.868,66 KM, koliko je dug po kreditu na taj dan iznosio, uz zateznu kamatu na koju po odredbama člana 277. ZOO-a ima pravo, kao i sudske troškove. Navodi da tražilac izvršenja smatra da u mjeničnom pravu kada se govori o kamatama misli se na ugovorene kamate koje se obračunavaju na mjenični dug od dana izdavanja mjenice do dana dospijeca mjenice na plaćanje, a ne o zateznim kamatama na koje imalac mjenice kao povjerilac ima pravo prema odredbi člana 277. ZOO-a ukoliko izvršenik ne plati mjenični dug na dan dospijeca mjenice na plaćanje, što je u ovom predmetu slučaj, jer je mjenica bila plativa na dan 10.05.2024. godine, kada je dospjela, od kada je dužnik pao u docnju i od tog dana teku zakonske zatezne kamate. Navodi da se stav Vrhovnog suda F BiH br. 43 0 Ps 017401 14 Rev od 25.12.2014. godine da se kod mjenica sa rokom dospijeca ne upisuju kamate, ali to ne znači da je dužnik oslobođen plaćanja zakonske zatezne

kamate. Predlaže da se da žalba usvoji i pobijani dio rješenja ukine i predmet vrati Općinskom sudu u Jajcu na ponovno odlučivanje.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Nakon što je ispitao osporeno rješenje u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti shodno odredbi čl. 221 Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“ br. 53/03, 73/05 i 19/06), a u vezi sa čl. 21 Zakona o izvršnom postupku („Službene novine F BiH“ br. 32/03) ovaj sud zaključio je slijedeće:

Žalba nije osnovana.

Iz spisa prvostepenog suda proizilazi da je prijedlog za izvršenje od 11.06.2024. godine podnesen na osnovu mjenice serijskog broja 9526748 koja je protestirana od strane Općinskog suda u Jajcu pod brojem 128 0 V 043316 24 V od 31.05.2024. godine. Nadalje iz stanja spisa proizilazi da je prijedlogom tražena i zakonska zatezna kamata na iznos od 3.868,66 KM počev od 20.05.2024. godine, da je rješenjem o izvršenju od 16.07.2024. godine usvojeno predloženo izvršenje u odnosu na glavni dug od 3.868,66 KM i troškove postupka, a da je istim rješenjem odbijen prijedlog tražitelja izvršenja za naplatu zakonskih zateznih kamata, budući da u mjenici na osnovu koje je podnesen prijedlog za izvršenje, nije utvrđena obaveza izvršenika da na glavni dug plate i kamatu.

Činjenične i pravne razloge prvostepenog suda u cijelosti prihvata i ovaj sud. Naime, članom 22. Zakona o izvršnom postupku je propisano da se izvršenje određuje na osnovu izvršne ili vjerodostojne isprave, članom 29. stav 2. da su vjerodostojne isprave i mjenica i ček sa protestom, a stavom 3. iste odredbe da je vjerodostojna isprava podobna za izvršenje ako su u njoj naznačeni tražilac izvršenja i izvršenik, predmet, vrsta, obim i vrijeme ispunjenja obaveze, članom 36. stav 1. da prijedlog za izvršenje mora sadržavati određen zahtjev za izvršenje uz naznaku izvršne ili vjerodostojne isprave na osnovu koje se traži izvršenje, oznaku tražitelja izvršenja i izvršenika, potraživanje čije je ostvarivanje traži, sredstvo i predmet izvršenja i druge potrebne podatke neophodne za provođenje izvršenja, a članom 39. stav 1. istog zakona da rješenje o izvršenju mora sadržavati sve elemente sadržane u prijedlogu za izvršenje. Članom 7. stav 2. Zakona o mjenici je propisano da kamatna stopa mora biti naznačena u mjenici. Ako nije, smatra se da kamata nije ugovorena.

Kako u mjenici serijskog broja 9526748, na osnovu koje je predloženo izvršenje, nije upisana kamatna stopa, nasuprot žalbenim navodima pravilan je zaključak prvostepenog suda da tražitelj izvršenja nema pravo na naplatu kamate na glavni dug sadržan u mjenici. Jer, prema načelu formalnog legaliteta, jedno od temeljnih načela u izvršnom postupku, prijedlog za izvršenje i rješenje o izvršenju moraju biti identični sadržaju izvršne, odnosno vjerodostojne isprave. Nadalje, mjenica je samostalan, apstraktan, strogo formalan i zaseban pravni posao, pa tražitelj izvršenja može potraživati samo onu mjeničnu obvezu koja je proizašla iz izdate mjenice. Prema načelu fiksne mjenične obveze, kao jednom od načela na kojima se zasniva mjenica, mjenični dužnik ima obvezu da izvrši samo ono što je nedvosmisleno navedeno u mjenici. Obveza mjeničnog dužnika, kao i prava mjeničnog povjerioca, utvrđuju se samo na osnovu mjenice i nitko nema osnova da zahtijeva ispunjenje neke obveze koja nije naznačena u mjenici. U tom pravcu ukazujemo na stav Ustavnog suda Bosne

i Hercegovine iz odluka broj AP-892/15 od 11.11.2017. godine i AP-2344/18 od 06.06.2018. godine, koje su primjenjive i u ovom izvršnom predmetu, u kojima je Ustavni sud ukazao da prijedlog za izvršenje i rješenje o izvršenju moraju biti identični sadržaju izvršne ili vjerodostojne isprave.

Stoga su neosnovani žalbeni navodi da je pobijano rješenje zasnovano na pogrešnoj primjeni odredaba člana 277. Zakona o obligacionim odnosima, jer prema odredbi člana 7. Zakona o mjenici („Službene novine F BiH“ broj 32/00) u trasiranoj mjenici plativoj po viđenju ili na određeno vrijeme po viđenju, trasant može odrediti da svota u njoj označena, nosi kamate. U svakoj drugoj trasiranoj mjenici ova odredba o kamatama smatra se kao da nije napisana. Kamatna stopa se mora naznačiti u mjenici, ako se to ne učini, odredba o kamatama smatra se kao da nije napisana.

Rješenje je obrazloženo prema standardima propisanim članom 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku i članom 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda.

Ostale žalbene navode ovaj sud nije cijenio iz razloga propisanih članom 231. Zakona o parničnom postupku.

Kako ne stoje žalbeni razlozi a ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, temeljem odredbi člana 235. stav 2. Zakona o parničnom postupku, žalbu je valjalo odbiti kao neosnovanu i prvostepenu odluku potvrditi.

Predsjednik vijeća
Denis Trifković